

מסכת כלי

פרק כו משנה ד

סנדרל שפסקה אחת מאזניו ותקנה, טמא מדרס. נפסקה שניה ותקנה, טהור מן המדרס אבל טמא מגע מדרס. לא הספיק לתקן את הראשונה עד שפסקה שניה, טהורה. נפסק עקבו, נטל חוטמו, או שפחלק לשנים, טהור. סולים שפסק מכל מקום, טהור. מנעל שפפחת, אם אינו מקבל את רב הרגל, טהור. מנעל שעל האמום, רבי אליעזר מטהר, וחכמים מטמאים. כל חמתות צרורות, טהורות, חוץ משל ערבין. רבי מאיר אומר, צרור שעשה, טהורות. צרור עולם, טמאות. רבי יוסי אומר, כל חמתות צרורות, טהורות: